

## פרק 1

אלדד קויפמן חצה את הסניון של בית הסוהר. הוא הזיע. מזג האוויר היה חם מהרגיל לעונה. התברר שהביקור היה סתם בזבז של זמן. האסיר פשוט המציא את המידע על חברו לכלא, כנראה מתוך שיקול שאלם ייתן למשטרה איזה טיפ חם, אז יקצרו לו את תקופת המאסר. אבל בשביל זה צריך לתת טיפ אמיתי ולא שקר. אלדד שנה לבזבז זמן סתם. הוא נכנס לפיאט 550 האדום שלו ללא מיזוג אוויר ופתח את הגג המתקפל. לפני ארבעים שנה קשרק הצטרף למשטרה, המכונית הייתה הגאוה והשמחה שלו. דודו פאולו הביא אותה לישראל כשעשה עלייה, ואז נתן אותה לאלדד. בימים ההם, לאף אחד בארץ לא היה אוטו איטלקי, קל וחומר קטן כזה. אפילו אישה בהריון לא תיכנס בו, אמרו לו אז, ועוד הערות דומות. היום, כעבור ארבעים שנה, אנשים לפעמים חטאו ברחוב ושאלו האם ניתן לקנות את העתיק הזה. איך הזמנים השתנו.

Der vorstehende Text auf Deutsch

הוא הביט בשעון. גם אותו קיבל מדוד פאולו. היה רבע לשש. אחיינו דרור היה אמור להגיע למסע ביקור במטוס ממניאמי. הוא רצה להגיע לשדה התעופה מוקדם. הדבר האחרון שרצה היה לגרום לדרור לחכות. גם ככה לבחור יש מספיק בעיות. לפתע הוא הבין שלא ידע בדיוק כמה זמן הביקור של דרור ימשך.

Der vorstehende Text auf Deutsch

הוא הסכים לביקור זה כל כך מהר בלי לחשוב פעמיים. לא חשוב, הוא החליט. אלדד מאוד חיבב את דרור. מבחינות רבות הבחור הזכיר לו את נעוריו. כולל הבציות שהיו לדרור עם הוריו. אמו של דרור הייתה בת דודתו לאה שהייתה נשואה לזם עשיר מבוקה ראטון בפלורידה. דרור גדל בקלוב זהב. לא חסר לו דבר מהבחינה החומרית, אך זה רק הבליט את חוסר הקיימות בחייו. להוריו מעולם לא היה זמן בשבילו, ועקשני, כשהתחילו הבציות, הם היו חסרי אונים. למעשה, הם בכלל לא הכירו את בנם.

## KAPITEL 1

Eldad Koifman crossed the prison parking lot, sweating. It was unusually hot for this time of year. The visit to the prison had turned out to be a complete waste of time. The inmate had made up the information about his fellow prisoner, thinking that giving the police a hot tip would lead to a reduced sentence. But for that, the tip had to be real, not a lie. Eldad hated wasting time. He got into his red Fiat 550 without air conditioning and opened the folding roof. When he started his police service 40 years ago, this car had been his pride and joy. His uncle Paulo had brought it to Israel when he made Aliyah and then gave it to Eldad. Back then, nobody in Israel drove an Italian car. And such a small one at that. There wasn't even enough room for a pregnant woman inside. He had heard such and similar comments back then. Today, 40 years later, people even stopped him on the street sometimes to ask if they could buy this antique from him. How times change.

Der vorstehende Text auf Hebräisch

Er schaute auf die Uhr. Auch sie war von Onkel Paulo. Es war viertel sechs. Sein Neffe Dror kam um 21.00 mit der Maschine aus Miami nach Guri-an. Er wollte früh am Flughafen sein. Nichts wäre schlimmer, als Dror warten zu lassen. Der Junge hatte schon genug Probleme.

Der vorstehende Text auf Hebräisch

Schlagartig wurde ihm klar, dass er gar nicht wusste, für wie lange genau Dror zu Besuch käme. Er hatte dem Besuch so schnell zugestimmt, ohne das genau überdacht zu haben. Nicht so wichtig, entschied er. Eldad mochte Dror sehr. Vieles an dem Jungen erinnerte ihn an seine eigene Jugend. Auch die Probleme, die Dror mit seinen Eltern hatte. Drors Mutter war seine Kusine Leah, die mit einem reichen Unternehmer aus Boca Raton, Florida, verheiratet war. Dror war in einem goldenen Käfig aufgewachsen. Materiell hatte es dem Jungen an nichts gefehlt. Aber an Nestwärme dafür umso mehr. Seine

Der vorstehende  
Text auf Hebräisch

Der vorstehende  
Text auf Deutsch